

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

30. An Metropolitani possint dispensare cum subditis suorum suffraganeorum? Et an saltem si Episcopus suffraganeus despensationem petitam deneget, quando dispensare tenetur, poßit Archiepiscopus per ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

RESOL. XXX.

- An Metropolitanus possit dispensare cum subditis suis suffraganeorum?
- Et An sicut si Episcopus suffraganeus dispensationem petitam denegat quando dispensare tenetur, possit Archiepiscopus per appellationem adiutorum dispensare?
- Et quid si ad sit causa insta, sed non tenetur, vel non sit subditis debita, sed mere gratuita: aut partim gratuita, & partim debita? Ex part. 8. tr. 3. Ref. 14.

Respondeo negatiū, quia Archiepiscopus non habet ordinariam iurisdictionem, nisi in sua Diocesis & solum est index in causis Diocesis suffraganeae per appellationem ad eum deductis. c. 1. de officio delegati, cap. dico, de officio ordinarij, cap. Pastoralis, eodem titul. ibi, cum in eum, exceptis quibusdam articulis, nullam habeat potestatem, vbi sermo est de Episcopo in subditum suffraganei. Probatus etiam ex cap. nostro de electione, vbi tanquam quid speciale conceditur Archiepiscopo posse concedere indulgentias in Diocesis suffraganea, & cum haec sit specialis concessio, signum est in aliis specialiter non concessis eum posse: & ita docet Sanchez lib. 4. Decalogi, cap. 38. n. 11. Syluester verb. Votum 4. quas. 3. dicto 4. Sous lib. 7. de iustit. questione 4. art. 3. col. 4. vers. Prater Angles in floribus 2. par. quas. unica, de votis. art. 8. diffic. 9. conclus. 7. Aragonius 2. 2. g. 88. art. 12. fol. 1042. pag. 2. concl. 3. Antonius Gomez in Bull. Crucis, clausula 10. n. 59. Sayro in Clavis Regia, lib. 6. cap. 11. n. 79. Suarez tom. 2. de Religion. tractat. de voto, lib. 6. c. 10. n. 8. Henriquez lib. 14. de irreg. cap. 18. num. 3. Auila de censuris, part. 7. disp. 10. dub. 6. pof. 1. conclus. notabilis 2. & 2. part. c. 7. disp. 1. dub. 10.

Sup. hoc infra in tr. 3. Ref. 8. §. vii. & in tom. 2. tr. 6. Ref. 90. §. 1. ante medium, à ver. Secundum extra tempus.

2. Nihilominus si Episcopus suffraganeus dispensationem petitam denegat, quando dispensare tenetur poterit Archiepiscopus per appellationem aditus dispensare: quia in hoc casu est legitimus index subditorum suffraganei.

3. Sed difficultas est, quando Episcopus potest dispensare, quia adeo iusta causa dilipendatur, sed non tenetur, an possit in casu subditus adire Metropolitanam, si Episcopus nollet dispensare. Et negatiū respondet Caius in Palaus tom. 1. tract. 3. disp. 6. punct. 7. §. 3. n. 2. vbi sic ait: Scio non deficere authores, qui solum ex eo quod inferior renuat dispensationem concedere, causa dispensandi interueniente, assertor posse Metropolit. auxiliu implorari, vt ex misericordia dispenset, vel faciat, vel inferior dispenset. Sic docet Henriquez lib. 14. de irregular. cap. 18. num. 3. Auila de censuris, par. disput. 10. dub. 6. notab. 2. circa, primam conclus. Sanchez illos referens, & sequens lib. 4. summ. cap. 38. num. 12. Sed quod diximus tenduntur est, vt probabilitus, scilicet non posse, nisi causa ita necessaria, sit vt male faciat inferior dispensationem denegans, idque manifestum sit, quia alio modo negligens reputari non potest inferior, vt loco illius Metropolitanus subrogetur. Ita Palaus. Itaque cum Episcopus non tenetur dispensare, consequenter non potest reputari negligens, vt loco illius Metropolitanus subrogetur. Et hanc opinionem videtur approbat Quarant. in summ. Bull. verb. Archiepiscopum, n. 22. dum ait, extra causam negligentia, non succedere Archiepiscopum.

4. At haec sententia mihi non placet, & adhæreo affirmatiuā sententia, quia vt docent Bartolus in l. 1. num. 11. ff. de iuris. omn. iud. & Iason §. supereft,

num. 65. & 66. In sit. de action. Officium iudicis misericorditer imploratur, quando id, quod pars petet, debitum non est, sed index ex officio efficeret potest, vt sibi concedatur. Et haec opinio mihi videtur probabilior, quam sequuntur etiam Borgal. de irreg. part. 2. princ. fol. 27. titul. Quia dispensatio dicatur debita, Nec obstat ratio à Palao in contrarium adducta, nam illa tantum probat, non posse adiri Metropolitanum per viam appellationis.

5. Notandum est tamen huc obiter, quod quando Episcopus teneatur dispensare, non est facile iudicare; tunc tamen tenebitur dictam dispensationem concedere, quando notabilis bonum publicum, aut priuatum vouentis, aut iurantis spirituale prædictam dispensationem exigit, nec per metram, simplicem, & puram communionem potest commode huic damno obuiari, & bono spirituali dispensationem petentis consuli, ac propicii; quia cum potestas Praetatorum sit in subditorum bonum, ac ex officio teneantur consulere spirituali illorum saluti, ratione propter munera necessariò altrimenti tunc hac dispensatione, vti, quoties illa ad eum finem necessaria arbitrio prudentis fuerit, & quando subditus tenetur eam dispensationem petere. Ita Sanchez lib. 4. Decalog. cap. 4. n. 9. & Fagundez in Decalog. tom. 1. lib. 2. c. 41. n. 16.

6. Si vero dispensatio non sit subditis debita, sed merite gratuita, aut partim gratuita, partim debita, non possunt subditi ab Episcopis suis ad Archiepiscopum appellare; possunt tamen officium illius tanquam superioris, data causa iusta, ad secum dispensandum implorare, vt ex misericordia dispenset, vt optimè animaduerit Sanchez lib. 4. Decalog. cap. 8. n. 12. & c. 47. n. 10. & lib. 3. de matrimon. disp. 20. à n. 20. usque ad 24.

RESOL. XXXI.

An Metropolitanus extra casus supra dictos possit sicut tempore visitationis dispensare cum subditis suffraganeorum, sicut potest confessiones audire, & absoluere penitentes. Ex part. 8. tract. 3. Resol. 15.

§. 1. **A**ffirmatiū respondet Auila de censuris, Sup. hoc part. 2. c. 7. disp. 1. dub. 10. Henriquez lib. frā in n. 14. c. 18. n. 3. Gomez in Bull. Crucis. claus. 13. n. 58. & Barbol. de potest. Episcop. part. 2. alleg. 39. n. 19. & rationem adducunt; quia Archiepiscopus tempore visitationis, potest subditos suffraganorum absoluere à peccatis: ergo etiam poterit cum ipsis dispensare. Antecedens pater ex cap. fin. de sensib. lib. 6. ibi: potest etiam Archiepiscopus, dum visitat, subditorum suffraganorum confessiones audire, ac absoluere confitentes, & ipsis penitentias iniungere salutem.

2. At haec opinio non placuit Castro Palao tom. 1. tract. 3. disp. 6. punct. 7. §. 3. n. 2. vbi sic ait. Tertius casus est, dum Metropolitanus visitat, quia tunc videtur esse superior. At non est superior ad dispensandum, sed solum ad absoluendum, cap. fin. de sensib. in 6. Alias potest dimissorias concedere, quod communiter reprobat. Ita ille, qui citat Suarez, Ponitium, & Sanchez quibus additum Sayro in Clavis Regia, lib. 6. c. 11. n. 8.

3. Et ut verum fatear, Archiepiscopus nihil potest in Diocesis Suffraganorum, praeter sibi specialiter in iure concessis. At ipsilibi concedunt ipsi dispensandi potestas, tempore visitationis, sed tantum absoluendi à peccatis, vt constat ex d. cap. fin. Nec potestas dispensandi est necessariò communica cum potestate